

**UCHWAŁA NR XXX/223/20**  
**RADY MIEJSKIEJ W GŁOGOWIE**

z dnia 29 września 2020 r.

**w sprawie nadania nazw ulic w Głogowie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) uchwala się, co następuje:

**§ 1.** Nadaje się nazwy ulicom położonym w obrębie 10 „Piastów Śląskich” w Głogowie: **Książąt Cieszyńskich** – ulica równoległa do ulicy Bolesława Wysokiego; **Książąt Ścinawskich** – ulica prostopadła do ulicy Bolesława Wysokiego w kierunku południowego wschodu.

**§ 2.** Szczegółową lokalizację ulic, o których mowa w § 1 określa szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

**§ 3.** Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Głogowa.

**§ 4.** Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady  
Miejskiej

**Zbigniew Sienkiewicz**



## U Z A S A D N I E N I E

Prezydent Miasta Głogowa przedkłada projekt uchwały w sprawie nadania nazw ulicom położonym w obrębie 10 „Piastów Śląskich”:

**Książąt Cieszyńskich** – ulica równoległa do ulicy Bolesława Wysokiego;

**Książąt Ścinawskich** – ulica prostopadła do ulicy Bolesława Wysokiego w kierunku południowego wschodu.

W związku z nowopowstałymi działkami przeznaczonymi pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne w obrębie 10 „Piastów Śląskich” zachodzi konieczność nadania nazw ulicom powstałym w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Prezydent Miasta Głogowa wystąpił z pismem do Towarzystwa Ziemi Głogowskiej oraz Muzeum Archeologiczno – Historycznego w Głogowie o zaproponowanie nazwy.

Towarzystwo Ziemi Głogowskiej podało propozycję nazwania ulicy – „Macieja Korwina”, natomiast Muzeum Archeologiczno – Historycznego zaproponowało nazwę „Włociańska” lub „Agnieszki głogowskiej”.

Prezydent zaproponował dwie nazwy dla przedmiotowych ulic: Książąt Cieszyńskich i Książąt Ścinawskich.

Ulica Książąt Cieszyńskich zawiera się w granicach działek o nr geod. 27/28, 27/21, 27/18, 42/16, 44/7, 42/18, 44/9, 45/12 obręb 10 „Piastów Śląskich”.

Ulica Książąt Ścinawskich zawiera się w granicach działek o nr geod. 45/9, 44/5, 42/8 i 27/5 obręb 10 „Piastów Śląskich i część działki 83 obręb 12 „Górkowo”.

Gmina Miejska Głogów nabyła prawo własności do działek o nr geod. 27/28, 27/21, 27/18, 42/16, 42/18, 45/12, 45/9, 42/8 i 27/5 na podstawie decyzji Wojewody Legnickiego Nr GG.II.82240/51-37/91 z dn. 05.06.1991 roku, do działek o nr geod. 44/7, 44/9 i 44/5 na podstawie decyzji Wojewody Dolnośląskiego Nr NGK.VII.7722/G-29/3-1/01 z dnia 12.03.2001 r. oraz do działki o nr geod. 83 na podstawie decyzji Wojewody Legnickiego Nr GG.II.82240/51-39/91 z 05.06.1991 .

### **ul. Książąt Cieszyńskich**

Linia książęca Piastów cieszyńskich panowała na przełomie lat 1290 - 1653 i należała do jednej z najdłużej panujących na Śląsku. Książęta cieszyńscy (Przemysław, Bolesław i Włodko) w czasie podziału Głogowa na część królewską i książęcą, w imieniu królów czeskich (od 1383 do 1480r.), zawiadywali połową miasta. Żoną Włodka (Cieszyńskiego i Głogowskiego) była księżna Małgorzata Cylejska, której nagrobek znajduje się w głogowskiej kolegiacie.

### **ul. Książąt Ścinawskich**

Położona w bliskim sąsiedztwie Głogowa – Ścinawa, w krótkim okresie swojego istnienia była

siedzibą księstwa. Zarządzali nią książęta z linii głogowsko – żagańskiej:

Jan ścinawski (1265 - 1289) syn Henryka III Głogowskiego i Mechtyldy.

Przemko ścinawski (1296 - 1361) syn Konrada I Głogowskiego i Salomei.

### **Rys historyczny:**

Po śmierci księcia Henryka III głogowskiego jego synowie podzielili rozległe terytorium księstwa głogowskiego na kilka mniejszych dzielnic (stanowiły one podstawy dla ukształtowania się nowych księstw i linii Piastów: głogowskich, żagańskich, oleśnickich i ścinawskich). W 1329 r. uznali się lennikami króla czeskiego. Nie zrobił tego jednak Przemko głogowski a po jego przedwczesnej śmierci w 1331 r., z zasady wzajemnego dziedziczenia wynikał podział księstwa głogowskiego na trzy działy: Jana ścinawskiego, Henryka IV żagańskiego i wdowy po Przemku Konstancji. Jeszcze w tym samym roku król Czech Jan Luksemburski zdobył zbrojnie Głogów, a jego mieszkańców zwolnił od powinności względem książąt głogowskich (odkupił od Jana ścinawskiego jego część, a prawa Henryka IV i Konstancji zignorował).

W 1342 r. Henryk V Żelazny podjął kroki zmierzające do przywrócenia książętom żagańskim praw do drugiej połowy księstwa głogowskiego. Nie złożył hołdu lennego i przystąpił do wojny o Głogów. W jej trakcie zdobył miasto, jednak zmuszony był równocześnie stawiać czoło wojskom króla Kazimierza Wielkiego (który próbował odzyskać przynajmniej fragmenty Śląska, po tym jak zrzekł się praw do tej dzielnicy na korzyść Korony Czeskiej). W 1344 r. Henryk V Żelazny uznał się za lennika czeskiego króla, za co Karol IV obdzielił go (formalnie w 1349 r.) połową Głogowa i częścią księstwa. Głogów i księstwo posiadały od tej chwili podwójny statut prawno-majątkowy. Część Henryka V Żelaznego, połączona wówczas z księstwem żagańskim, pozostawała w stosunku lennym wobec króla czeskiego, natomiast pomniejszona o nią część królewska, pozostała w dalszym ciągu pod bezpośrednią władzą królewską. Powstały dwie rady miejskie.

Sporządzona w 1360 r. umowa o trwałym podziale księstwa określała, co w mieście należało do jednej, co drugiej strony, a co było wspólne. Część królewską Głogowa król Karol IV oddał

w dożywocie księciu Bolkowi II świdnickiemu (zmarł w 1368 r.), zaś w 1384 r. część królewska nadana została księciu cieszyńskiemu Przemysławowi I Noszakowi. Stanowić ona miała na czas nieokreślony rodzinne księstwo lenne Piastów cieszyńskich.

Synowie, a następnie kolejni potomkowie, Henryka V Żelaznego, którzy władali w części książęcej, nie odgrywali istotnej roli politycznej ani gospodarczej.

Zamek Książąt Głogowskich należał w czasie podziału Głogowa do królewskiej części

miasta i zajmowali go Piastowie cieszyńscy.

W 1413 roku nastąpił formalny rozdział obydwu księstw: żagańskiego i głogowskiego. W tym ostatnim wyraźnie zaznaczyły się długie i udane rządy Henryka IX. Natomiast po śmierci w 1476 r. Henryka XI – ostatniego księcia głogowskiego - pretensje Brandenburgii do księstwa zapoczątkowały tzw. głogowską wojnę sukcesyjną. Biorący w niej udział książę Jan II Żagański, mając poparcie króla Węgier Macieja Korwina, w 1480 r. najechał królewską część Głogowa, w której władzę sprawowała wdowa po księciu Władysławie cieszyńskim, Małgorzata Cylejska. Zmusił ją do kapitulacji, a rajców do złożenia mu hołdu. Jan II ignorował jednak zwierzchność potężnego króla Węgier i zawarte z nim układy. W 1488 r. wojska Macieja Korwina po długotrwałym oblężeniu zdobyły Głogów.

### **Książęta cieszyński władający Głogowem i Ścinawą**

**Przemysław I Noszak (cieszyński)** (ok. 1332-1336 - 1410) – książę cieszyński, bytomski i siewierski. Od 1384 władał połową Głogowa i Ścinawy. W 1404 Przemysław wyznaczył dla swojego dorastającego syna noszącego jego imię księstwo głogowsko-ścinawskie. Stan ten utrzymał się do śmierci syna w dniu 1 stycznia 1406, wtedy też Przemysław I Noszak (cieszyński) przyłączył ponownie Głogów i Ścinawę do swojego władztwa. Po jego śmierci książęca korona przypadła jednemu ocalałemu synowi - księciu Bolesławowi.

**Bolesław I cieszyński** (1363 - 1431) – książę cieszyński, od 1410 w Cieszynie, Strzelinie, połowie Głogowa i Ścinawy. Bolesław wspierał rozwój podległych mu miast. Prowadził rozważną politykę wewnętrzną i zagraniczną. Z drugiego małżeństwa zapewnił sobie następców, miał córkę i czterech synów. Po śmierci Bolesława władzę na podległym mu terytorium objęli jego synowie wraz ze swoją matką. Władysław, do swej śmierci rządził Głogowem.

**Książę Władysław (Włodek) (Włodko) cieszyński i głogowski, (1420-1460)** Od 1431 (tj. od śmierci ojca) do 1442 sprawował władzę w Księstwie Cieszyńskim wraz z matką i braćmi. W 1442 r. objął Głogów z częścią księstwa i nosił odtąd tytuły księcia cieszyńskiego i głogowskiego. W 1444 r. pojął za żonę **Małgorzatę** - córkę Hermana III, hrabiego Celje. Emitował w swojej połowie księstwa głogowskiego halerz z literą G, zawierający na awersie literę T[eschen]

Zmarł w 1460 r. nie pozostawiając potomstwa. Należąca do Władysława połowa księstwa głogowskiego została podzielona pomiędzy jego brata, księcia Przemysława II cieszyńskiego (który faktycznie przejął całość władzy), i wdowę Małgorzatę, która do śmierci w 1480 musiała bronić swego spadku przed zaborczym Janem II, księciem żagańskim.

**Przemysław (Przemysł, Przemko) II cieszyński, (1420 - 1477),** książę cieszyński i głogowski (formalnie od 1431), następnie 1460-1476 na połowie Głogowa i Ścinawy.

**Księżna Głogowa - Małgorzata Cylejska** - urodziła się ok. 1411 roku ze związku Hermana III, hrabiego Cilly oraz Elżbiety von Abensberg. Była ostatnią z rodu prekursorów państwowości słoweńskiej, co daje jego przedstawicielom w tym państwie szczególnie znaczenie, pamięć i szacunek.

W 1430 roku wyszła za mąż za hrabiego Hermana I a ich krótki związek przyniósł czwórkę dzieci. Po pięciu latach małżeństwa, księżna została wdową a kolejnym jej mężem został książę cieszyński i głogowsko-ścinański Władysław, którego poślubiła w grudniu 1444 roku. Związek ten nie przyniósł potomstwa a po śmierci męża, Małgorzata rozpoczęła rządy połową księstwa głogowskiego, które stanowiło jej wdowią opawę. Zmarła w lipcu 1480 roku a do swojego końca broniła swego spadku przed zaborczym księciem żagańskim – Janem II Szalonym.

W głogowskiej kolegiacie znajduje się zaliczana do wybitnych dzieł plastyki kamiennej i sepulkralnej na Śląsku płyta przykrywająca pierwotnie tumbę – nagrobek księżnej Małgorzaty Cylejskiej. Zabytek ten, datowany na I połowę XVI wieku, jest największą późnośredniowieczną płytą nagrobną na Śląsku.

**Kazimierz II cieszyński**, ostatni książę cieszyński, który władał połową Głogowa (1478-1480) i połową Ścinawy (1477-1480), następnie książę głogowski (1506). Jego Tytułara: *„Z Bożej łaski książę cieszyński i Wielkiego Głogowa, hetman Górnego i Dolnego Śląska.”*

Wg art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym *do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach: herbu gminy, nazw ulic i placówek publicznych oraz wznoszenia pomników.*